

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010403
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

R. J.
nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom U. 4, W. XXXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/121/2014-172 zo dňa 29.09.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste a o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný R. J. o d s u d z u j e podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/121/2014-172 zo dňa 29.09.2014 bol obžalovaný R. J. uznaný vinným prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/,c/ Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna H. J., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/647/2006 z 26. 1. 2007, právoplatným dňa 05. 02. 2007, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 2 000,-Sk (66,39 eur) najneskôr do 15. dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa P. J., v období od 01. 12. 2010 do 29. 09. 2014 sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, z evidencie nezamestnaných ÚPSVaR bol vyradený z dôvodu marenia spolupráce, následne vykonával krátkodobé práce na základe dohôd o vykonaní práce, kde v jednom prípade bola dohoda rozviazaná z dôvodu, že nenastúpil na ďalšie pracovné smeny, ďalším zamestnávateľom - spol. Y., s. r. o. U. a firme G., s.r.o. U. vyživovaciu povinnosť nenahlásil, pričom firma G.e, s. r. o. s ním skončil pracovný pomer z dôvodu opakovanej absencie, rovnako vyživovaciu povinnosť nenahlásil v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a v ÚVTOS Leopoldov, čím zostal dlhovať na výživnom za uvedené obdobie P. J. 3 053,94 eura, pričom skutok spáchal, hoci bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp .zn. 2T 141/2012, zo dňa 02. 08. 2013, právoplatný dňa 14. 12. 2013, za

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/,c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré zahlásil proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že trest, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny. Poukazoval na to, že ku skutku sa priznal a jeho vykonanie oľutoval. Uvedomil si nesprávnosť svojich konaní a ich následky mieni dobrovoľne napraviť a dlžné výživné na svoje deti v budúcnosti riadne splatiť. Záverom poukázal na svoje kladné hodnotenia z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a na to, že sa v priebehu konania dožadoval vykonania dohody o vine a treste, v čom mu však nebolo vyhovené. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal tomuto v celom rozsahu vyhovieť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, pretože zistil, že tomuto bol výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci prerušený zo zdravotných dôvodov, pričom obžalovaný upovedomenie o verejnom zasadnutí zaslané mu na adresu trvalého bydliska neprevzal s tým, že adresát je neznámy. Boli preto splnené podmienky fikcie doručenia podľa § 66 ods. 4 Tr. por. návratom upovedomenia Krajskému súdu v Trenčíne dňa 30.09.2015 a tým aj splnené podmienky pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti podľa § 293 ods. 4, 5 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre ustálenie skutkového stavu, pričom odvolací súd v tomto postupe nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo z hľadiska prípadných chýb podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd však pri svojom rozhodovaní o odvolaní obžalovaného dospel k záveru, že v prvom rade súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o treste priznal obžalovanému iba jednu poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Túto poľahčujúcu okolnosť je možné akceptovať v prípade, že páchatel sa k trestnej činnosti prizná v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní a po vykonanom dokazovaní v rámci posledného slova trestnú činnosť aj oľutuje. Pokiaľ však páchatel na hlavnom pojednávaní dá vyhlásenie o vine, podľa názoru odvolacieho súdu je mu potrebné jednoznačne priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v tomto prípade súdu. S poukazom na tento záver, dospel potom odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, sa javí byť prísny a vzhľadom na postoj obžalovaného, ktorý sa domáhal uloženia miernejšieho trestu aj z toho dôvodu, že chce odstrániť škodlivé následky svojho konania, je možné tomuto uložiť miernejší trest odňatia slobody, avšak ako trest nepodmienečný.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u tohto obžalovaného a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby

§ 207 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 2 rokov nepodmienečne. Pre výkon trestu odňatia slobody odvolací súd obžalovaného potom zaradil do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pre tento postup boli splnené podmienky ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.